

sändt bref, hvilket kom till Upsala, medan LINNÉ vistades i Stockholm, råkade hans hustru att inblanda bland sina papper, så att det först ett år därefter anträffades oöppnadt, och under tiden hade LINNÉ såsom nya beskrifvit ett stort antal af de erhållna arterna, utan att kunna angifva upptäckaren. Naturligtvis skyndade han att tillskrifva SOUBRI och uttala sin stora ledsnad öfver det skedda.

¹⁰ Se bref. 318 not. 3.

382.

Min Herre.

Den högste Guden giöre detta och många fölliande åhr sälle för M. H:re och des wärda familie. jag recommenderar mig beständigt i M. H:s förtroende, såsom snart sagt den endaste jag i werlden funnit med beständigt och ofläckat förtroende.

Osbecks Rön¹ håller [på] förra sidan allenast *locos communes*; af andra ålr beskrifningen har jag ej lärt ett enda ord. Här hade bort giöras mera möda och att skillia detta species nogare från sine slächtingar; men figuren är wacker, och fattas hit in till i wettenskapen.

jag förbl.

Upsala 1767

d. 1 Januarii.

M. H:res

ödmiuke tjenare

Carl von Linné.

Efter afskrift af B. BERGIUS (vol. XIII s. 507) och E. ÅHRLING.

Utanskrift som på bref. 373.

Sigill VIII, rödt lack.

¹ Den 26 November 1766 meddelades *Beskrifning på en fisk, kallad Lerbleking af PEHR OSBECK*, som intogs i följande års Handlingar s. 245—47 med tab. VII. Dess vetenskapliga namn är *Gadus Pollachius* L. Syst. Nat. ed. XII t. I p. 439. I Vestg. resan s. 177 omtalas den under namnet *lyrbleck*, »en stor och blek art af Torsk».